

Som jeg tidligere har givet udtryk for her i salen, vil både sportsorganisationerne og tv-stationerne blive inddraget i arbejdet med at opstille en dansk liste over vigtige begivenheder. Der er endnu ikke truffet nogen beslutninger om, hvilke sportsgrene eller begivenheder der skal på listen. Det bliver en sag, som vi skal arbejde med formentlig i Folketingets Kulturudvalg og sluttelig her i Folketingssalen.

Det er altså ikke noget, regeringen agter at gennemføre og kan gennemføre alene. Det kræver dansk lovgivning, og det vil vi gennemføre, når direktivet foreligger endeligt for os, og det vil ske om kort tid.

Helge Sander (V):

Jeg vil selvfølgelig først sige tak for svaret, men samtidig udtrykke forundring over ministerens bemærkning omkring ekspropriation, for det er muligt, at det forholder sig, som ministeren tilkendegiver her, efter tysk ret, men jeg tvivler meget stærkt på, hvis jeg drager paralleller til andre områder, at det også er gældende inden for dansk ret. Men det kan vi vende tilbage til ved en anden lejlighed.

Med hensyn til det mandat, som ministeren fik i Europaudvalget, er det jo ganske korrekt, at Venstre sagde: Vi vil ikke sætte os imod, at der er andre lande, der ønsker at lave sådanne lister, som man allerede har i Frankrig og England, og vi sætter os heller ikke imod, at danskerne kan se de her begivenheder i så stor udstrækning som overhovedet muligt. Det startede jeg med at understrege.

Det, der er spørgsmålet, er, hvordan ministeren på den måde, det hidtil er sket, kan slå ud med hånden og sige, at sådan må vi have det i Danmark, for det kan jo ikke være muligt at fastsætte en pris, når der kun er 2, der kan købe. Jo, man kan godt fastsætte en pris, men man kan ikke fastsætte en markedspris, når der kun er 2, der kan købe, for det er konsekvensen af det, kulturministeren siger.

I virkeligheden så er der vel nok 5, 6, 8, 10, som kunne have interesse i at bringe disse store idrætsbegivenheder, men det vil kulturministeren nu reducere til 2, og derfor har det jo ikke noget med virkeligheden at gøre, når ministeren forsøger at fastholde, at markedsmekanismen fortsat er i kraft.

Så derfor må mit spørgsmål igen være: Føler kulturministeren ikke, at der er forskel på, om der er 10, der byder på en vare, eller der kun er 2?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Der er naturligvis forskel. Der er 8 til forskel mellem 2 og 10.

Jeg fastholder stadig væk, at det er en regulering, som vi i Det Europæiske Fællesskab er enige om at vi er nødt til at foretage, når vi arbejder sammen på en lang række områder. Det er korrekt, at det er en begrænsning af de frie markeds kræfter, og det har vi ønsket på det her område.

Det, vi fra dansk side forpligter os til ved at gå ind for det her EF-direktiv, er, at vi vil respektere andre landes lister. Vi behøver ikke i Danmark lave en liste over, hvilke tv-begivenheder vi ønsker skal sendes på vores public service-kanaler. Vi kan også selv bestemme, hvad vi definerer som public service-kanaler, og jeg har sagt, at TV 3 efter min opfattelse ikke er det, fordi den kun kan ses af 60 pct. af befolkningen.

Det kan vi diskutere, men det er regeringens politik. Det kræver naturligvis, at et flertal i Folketinget vil tilslutte sig regeringens synspunkt. Jeg vil arbejde for, at de store, altopslugende begivenheder, der lægger gaderne øde, kan ses af hele den danske befolkning, men det bliver nok et begrænset antal udsendelser. Og jeg regulerer gerne bare en lille smule på de frie markeds kræfter for at sikre den danske befolknings ret til at se det danske fodboldlandshold spille på udebane.

Helge Sander (V):

Venstre ser også gerne, at vi ikke alene kan se fodboldlandsholdet på udebane, men alle de store sportsbegivenheder, som vi taler om.

Jeg er glad for, at vi fik rejst spørgsmålet her i dag, for nu erkender ministeren jo, at der er tale om – og jeg citerer to ord, som ministeren brugte – en regulering og en begrænsning.

Og så sagde ministeren, hvad der er væsentligt, at vi ikke vil forhindre, at andre lande har lister, som de arbejder ud fra. Nej, lige akkurat. Det var jo det, ministeren fik mandat til i Europaudvalget.

Til gengæld har ministeren ikke fået mandat til, at der laves en sådan liste i Danmark, og når jeg synes, det er lidt påfaldende, at kulturministeren har kørt så hårdt frem, er det, fordi netop i Danmark har både idrætsorganisationerne og de landsdækkende tv-selskaber været utrolig fornuftige og opført sig, som vi alle sammen gerne vil have det med aftaler, som strækker sig over 5 og 8 år, og derfor synes jeg, det er upassende, at kulturministeren fører sig så stærkt frem i lige akkurat denne sag.